

МОЛОДАЙ КОМУНІАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 10 (361).

Неділя, 22 січня 1961 р.

Ціна 2 коп.

ТОБІ, РІДНА ПАРТІЄ,

ЮНИЙ ЧИТАЧУ! Де б ти не працював — на підприємстві чи в установі, у полі чи на фермі, — великі і горді почуття володіють твоїми думками, твоїм гарячим серцем. Адже ти, разом з усім радянським народом є активним твор-

наші прагнення і діла!

цем семирічки, яка прокладає шлях у наше комуністичне майбутнє.

У ці дні твоя увага, як і всіх радянських людей, всієї світової громадськості, привернута до рішень січневого Пленуму Центрального Комітету КПРС. Пленум виніс ухвалу надзвичайного значення: скликати 17 жовтня 1961 року черговий, XXII з'їзд партії. Він намітив конкретні заходи по дальшому розвитку соціалістичного сільського господарства. Пленум також обговорив третє питання порядку денного — про підсумки Наряди комуністичних і робітничих партій і прийняв відповідну постанову.

Наступний з'їзд рідної партії — велика світова подія. Він буде вирішувати найактуальніші питання сучасності, які мають першорядне значення не тільки для життя нашого народу, а й для майбутнього всього людства.

З'їзд обговорить звітні доповіді ЦК партії та Центральної ревізійної комісії, обговорить і прийме нову програму КПРС, внесе зміни в Статут партії.

Юнаки і дівчата області з гарячим схваленням і ентузіазмом зустріли звістку про скликання наступного з'їзду партії. Ця радісна подія викликала серед молодих трудівників орденоносної Кіровоградщини нову хвилю соціалістичного змагання. Дедалі шириться рух бригад і ударників комуністичної праці, під їх знамена стають нові колективи у місті і на селі.

Щодня до редакції нашої газети надходять листи від комсомольців, наших читачів, в яких вони повідомляють свої зобов'язання. Всі вони дають тверду обіцянку до дня партійного з'їзду підготувати нові виробничі подарунки, достроково виконати плани третього року семирічки.

На передз'їздовську вахту став славний багатотисячний колектив заводу «Червона зірка». Червонозорівці зобов'язалися виконати план десяти місяців по товарній продукції до 25 жовтня. До дня відкриття XXII з'їзду КПРС вони дали слово випустити 7 марок нових машин, пустити в експлуатацію заплановані на рік всі дільничі механоскладального цеху № 4, модернізувати 35 одиниць металорізального устаткування, ви-

конати план 10 місяців по раціоналізації.

Добре йдуть справи на Кіровоградському заводі «Сільгоспдеталь». Трудів-

ники цього підприємства до дня відкриття з'їзду дали слово здійснити план 10 місяців, семигодинні завдання виконувати за 6 годин.

Загальні збори робітників Кіровоградської панчішної фабрики вирішили до 17 жовтня виробити понад план 20 тисяч пар панчішно-шкарпеткових виробів. Відрадно те, що всі комсомольці фабрики включилися у змагання «7» за «6», і до знаменної дати всі вони будуть виконувати змінне завдання за шість годин.

Хороший почин комсомольців обласного центру повинні наслідувати молоді виробничники Олександрії, Знамянки, Гайворона, Помічної. Зараз не повинно бути колективу, молодого робітника, який не визначив свій рубіж, не взяв зобов'язання на честь XXII з'їзду партії.

Молоді трудівники колгоспного села теж беруть на себе зобов'язання на третій рік семирічки.

Нові трудові подарунки з'їзду готують молоді доярки Ульянівського, Ново-Українського районів, птахарки колгоспу імені Леніна, Олександрійського району, механізатори-комсомольці колгоспу імені Ватутіна, Хмельського району.

Запровадити досвід новаторів колгоспного виробництва, змагатися за те, щоб уже в цьому році дати якнайбільше сільськогосподарської продукції, — таке благородне завдання кожного молодого трудівника колгоспного села.

Комітети комсомолу повинні допомогти молоді визначити свої рубіжі на 1961 рік, створити їй всі умови, щоб взяті зобов'язання були успішно виконані до відкриття XXII з'їзду партії.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ПО-КОМСОМОЛЬСЬКОМУ ВІЗЬМЕМОСЬ ЗА ЗДІЙСНЕННЯ РІШЕНЬ СІЧНЕВОГО ПЛЕНУМУ ЦК КПРС, ЗУСТРІНЕМО НАСТУПНИЙ З'ЇЗД РІДНОЇ ПАРТІЇ НОВИМИ ТРУДОВИМИ ЗВЕРШЕННЯМИ!

Боротьба за неухильне піднесення сільського господарства — це найважливіша умова побудови комуністичного суспільства, це справді всенародна справа.

(З Постанови Пленуму ЦК КПРС, прийнятої 18 січня 1961 року).

ЗА „КОМПЛЕКС 101“

Колектив заводу «Сільгоспдеталь» успішно освоїв і прискорює випуск механізмів, передбачених «Комплексом 101». Велику допомогу в цьому подають працівники конструкторського бюро заводу. Їх значним досягненням можна назвати вдосконалення автотранспорту «АС-2». Зацікавився ним і автор машини, московський інженер А. Ф. Сонін.

На знімку зверху: А. Ф. СОНИН (в центрі) з молодими конструкторами заводу. На знімку зліва: складальники Борис ПАНЬКОВСЬКИЙ і Віктор НЕДВИГА за складанням коррозійостійкого — нової машини «Комплексу 101», освоєної на «Сільгоспдеталі».

Фото В. КОВПАКА.

Вивчай, переймай, запроваджуй

сторону ліквідувати, а в передньому ряду встановлюється звичайна лапа. Це робиться для того, щоб при роботі на підвищеній швидкості культиватор не забивався бур'янами. Тоді він краще розрихлює ґрунт у міжряддях.

Найбільш трудомісткою роботою, яка потребує великої кількості машин і людей, є збирання кукурудзи на зерно. При невеликих змінах у робочих органах комбайн «КУ-2» зможе працювати при швидкості до 8—12 кілометрів за годину. Отже і виробіток його відповідно збільшується — до 8 гектарів за зміну. Для цього потрібно замінити зовнішній обробітку ґрунту не тільки вивільняє машини для інших робіт, а й значно здешевлює собівартість одержуваної продукції, дає значну економію пального і коштів на ремонті тракторів.

Відповідно до нових умов роботи, проводяться деякі удосконалення у причіпному знарядді. Зупинює на декількох основних.

Для обробітку кукурудзи у причіпному культиваторі слід змінити втулки на підшипники. При роботі з гусеничною лапою робляться такі поправки: якщо лапа встановлюється з лівого боку, то ліву сторону її треба відрубати; якщо встановлюється з правого — праву

ти польові роботи і дати дешеву сільськогосподарську продукцію. Це особливо підкреслював і Микита Сергійович Хрущов на Пленумі ЦК КПРС.

Ось Наші резерви

Треба, щоб цінний почин одеситів якомога повніше перейняли механізатори Кіровоградщини. Адже це і є наші невикористані резерви.

Я особисто, перебуваючи на зльоті, викликав на змагання механізатора-швидкісника Івана Целика з колгоспу імені Кірова Березівського району на Одещині.

Механізатори нашого колгоспу з великою охотою беруться за впровадження передових методів праці. Як

тільки я повернувся із зльоту, у нас відбулися комсомольські збори з участю механізаторів та керівників колгоспу. Я докладно розповів про досвід одеситів. Усі механізатори бригади

вирішили працювати на підвищених швидкостях.

Наша механізована ланка вирішила в цьому році виростити з площі 200 гектарів по 600 центнерів зеленої маси кукурудзи та 85 центнерів гарбузів.

Для роботи за новими прогресивними методами ми вже відповідно переобладнали причіпний інвентар. Закінчують ремонт своїх тракторів в РТС Василь Петрушенко і Олександр Тараненко.

В нашій бригаді зараз відгодовується 157 голів молодняка. В першому кварталі ми його здамо на м'ясо. Активну участь у відгодівлі худоби бере член нашої ланки Анатолій Ілющенко. Інші трактористи зайняті обслуговуванням тваринницьких ферм.

З радісним хвилюванням ми стежили за роботою Пленуму ЦК КПРС. Скільки нових резервів підвищення врожайності відкрив він, скільки дав нам творчого натхнення! Механізатори нашої ланки дали слово зустріти наступний XXII з'їзд Комуністичної партії виконанням своїх високих зобов'язань.

Г. ОКАТИЙ,
ланковий механізованої ланки колгоспу імені Ватутіна, Хмельського району.

Учениці Є. О. Долинюк передають свій досвід

ТЕРНОПІЛЬ. На одній з обласних нарад до ланкової колгоспу імені Сталіна Мельниче-Подільського району двічі Героя Соціалістичної Праці Є. О. Долинюк підійшла світлолоса дівчина з великими очима. — Я закінчила середню школу і тепер керую комсомольсько-молодіжною ланкою в колгоспі імені Калініна Заліщицького району, — сказала вона. — Ми вирощуємо кукурудзу. Важко... Невистачає знань, досвіду. Вирішили звернутися до Вас за порадою.

Євгенія Олександрівна уважно вислухала дівчину і порадила Марії Тимчук вступити в школу по підготовці майстрів високих урожаїв кукурудзи, створену на базі її ланки. Так М. Тимчук стала ученицею прославленої ланкової, однією з найбільш старанних і здібних її учениць. З того часу минуло два роки, ім'я Марії

Тимчук узнала вся країна. Торік вона зайняла одно з перших місць у соціалістичному змаганні кукурудзозоводів Тернопільщини, виростила по 116 центнерів зерна і по 1.195 центнерів зеленої маси кукурудзи з гектара.

Вступивши в змагання на честь XXII з'їзду КПРС, ланка М. Тимчук дала слово одержати в цьому році з кожного гектара по 225 центнерів зерна з качанами і допомогти 30 ланковим сусіднім колгоспам виростити не менш як по 100 центнерів кукурудзяного зерна. Для цього в колгоспі імені Калініна організовано районну школу передового досвіду.

Приклад М. Тимчук наслідують і інші учениці Є. Долинюк. В області вже створено 39 шкіл передового досвіду, в яких навчаються 1.350 молодих кукурудзозоводів.

У ГРУДНІ минулого року побував на зльоті механізаторів - швидкісників Одеської області. Це для мене стало своєрідною школою. Справді, чудові результати дає робота на підвищених швидкостях, дозволяє без збільшення тракторного парку подвоїти його ефективність. Швидкий метод обробітку ґрунту не тільки вивільняє машини для інших робіт, а й значно здешевлює собівартість одержуваної продукції, дає значну економію пального і коштів на ремонті тракторів.

Відповідно до нових умов роботи, проводяться деякі удосконалення у причіпному знарядді. Зупинює на декількох основних.

Для обробітку кукурудзи у причіпному культиваторі слід змінити втулки на підшипники. При роботі з гусеничною лапою робляться такі поправки: якщо лапа встановлюється з лівого боку, то ліву сторону її треба відрубати; якщо встановлюється з правого — праву

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

Цими днями у Кіровограді відбулися кушуві семінари...

ВОЖАКІВ

Першим вступив секретар Кіровоградського міського комітету В. Соку...

НАВЧАННЯ

Та склад бригади з часом мінявся. В силу різних обставин люди залишали фабрику, бригаду...

КОМСОМОЛЬСЬКИХ

Жваве обговорення, суцільне мовчання при обговоренні виниклих питань...

В БРИГАДУ ПРИЙШЛО ПОПОВНЕННЯ

А люди приходили різні. Одні були вже до цього членами інших колективів...

А БОРЦІ

На заводі організовані нові форми занять, і наслідком цього організації виступають нові форми політичного виховання...

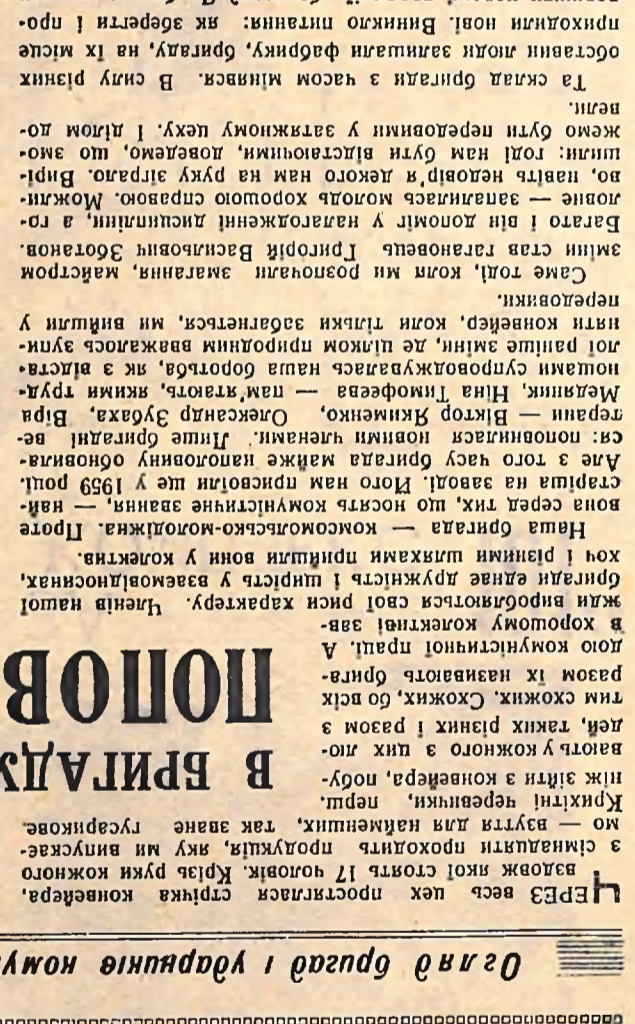
НАШІ ЗВ'ЯЗКИ

Учні Ново-Українських середніх шкіл № 3 і № 5 тримують почин робітників...

М. ШІЛЄВ

Бригадири колективів комуністичної праці. Кіровоградська вулиця фабрика.

Огляд бригад і ударників комуністичної праці

М. ШІЛЄВ

На знімку: молодь гуртожитку Київського університету ім. Шевченка. Даваєть, ліжечка, порадимось, поради.

ЮНАКОВІ чи ліжечні сім'ї надіють роки. Вони тільки-но закінчили школу. Як швидко дає їм, що вони на зміну батькам? Боком, з обережністю, обминаючи гари і ступіньки, прабатько переконаний, за несподіваними ступінками, виступає. Чи мужиків мольських колективів на педагогічних колективів шового району. Однею з основних форм політичного виховання є лекції, бесіди, зустрічі. Співучасно вивчають історію, філософію, літературу. Це не тільки форма роботи, це і школа. Сьогодні вивчають історію, філософію, літературу. Це не тільки форма роботи, це і школа.

В середині групи Микола Четвертак так зважи Аліногото чоловіка, прийшов з чашини. Як кажуть, махом відірвати своїй дружині, а значить другові, всі шияки до нав...

М. КУРОВА

Директор Корніївської школи робітничої молоді. Ми звернулись до керівників бригади, а на другий день Четвертак не міг навчати товаришам своєю «шкільною» лекцією.

НЕ СПОСТЕРІГАЧІ

Важливі справи підійшли до скінки. До скінки корніївської унівської бригади. Уже сьогодні можна сказати, що там, де до цієї бригади уні-комсомольці не формально, а творчо, де викладачі бригади і історії, філософії, літератури. Це не тільки форма роботи, це і школа. Сьогодні вивчають історію, філософію, літературу. Це не тільки форма роботи, це і школа.

А БОРЦІ

Комсомольські організації виступають нові форми політичного виховання. Цікаво організовані нові форми занять, і наслідком цього організації виступають нові форми політичного виховання...

ОРОКУ напровесні до нас приїжджають на роботу дівчата із пісенного краю Франка, з-під Борислава.

Землі в нас багато, робочих рук мало, тож дівчатам завжди раді. Працюють вони весну, літо і осінь, а як сковують землю морози, як затихне хвиля на річці і на гладенький лід вибігає галаслива дівчата до своїх домівок, у своє Прикарпаття.

Та одна з них немов відбилась від них — лишилася і на зиму в нас. Вона — Оксана, а всі її гуцулкою Ксенею зовуть. Співуча, весела, ніби й втомилася в роботі не знає, все виспіває своїх співанок. А найбільш про гуцулку Ксенею. І голос у неї дзвінкий, приємний...

Як вантажили подружки речі на автомашину, хтось із хлопців її запитав:

— А ти, дівчино, мабуть, розлюбила свої гори? Засміялась, кучерями стріпнула.

— Ні, не розлюбило їх ніколи. — І посерйознішала, очима карими глянула на всіх, широко сказала: — Файно у вас дуже! У нас сільце в горах маленьке-маленьке, навколо ліси непрохідні, до Бориславки далеко, а у вас такий простір, звідси видно далеко — на весь світ!

А прийшла сюди така несміла. Тільки недовго такою була. Комсомольська організація у нас велика, бойова. Життя в ній вирує. І Оксана кинулась у той вир, спалахнула в красі, в праці, поруч з першими йшла в полі, виборювала врожаї, зріднилася з усіма, стала всюди своєю. Як же їй було кидати цю течію?!

Подруги від'їхали, а вона в той же день пішла на ферму. І там задзвеніла її пісня. Мов той метелик на вогонь, линула вона до всього хорошого. Драмгуртківці довго шукали дівчину на роль Наталки. Вона, правда, спершу відмовлялась, а потім таки пішла на репетицію. І суворий режисер, старенький учитель літератури, сам собі мусив сказати: ще такої Наталки, як Ксєня, і в світі немає.

Вона й у школу, у восьмий клас пішла, тоді ж в комсомол вступила. Та недовго дзвеніла пісня — почала стихати...

З МАТЕРІАЛІВ, надісланих на конкурс

Восени демобілізувався з армії хлопець, чорнобривий красень Борис Ярошенко. Заповнив серце дівчині, і вона, мов перший цвіт на весні, мов маківка, запалала коханням. Борис попросив її руки, вона не відмовила, написала листа своїм батькам, ті приїхали до нас у село. Якраз під Новий рік і весілля одгуляли... Може тоді й почала затихати пісня Оксани, гуцулки Ксєні?!

...Багате, веселе було те весілля.

Старий Ярошенко мав ще синів, і старшому, Борисові, купив хату біля річки... В ту нову хату молодим і родичі, і друзі надарували всього...

Не обійшлося і без жартів. Почала свекруха: — Даруємо вам, діти, хату й рогаці, і себе на печі!

Іван, секретар комсомольський, хлопець веселої

вдачі, пробрався наперед і теж підтримав тітку Килину:

— Я тобі, Ксєне, рекомендацію в комсомол давав. І я тобі, виходить, як батько. І, як батько, кажу: — дарую хліба, костюм і солі, щастя й долі, та ще маленького стовпчика, а на літо вам обом — кучерявого хлопчика!

Дівчата, подружки-доярки, плаття дороге подарували, а потім сміючись сказали:

— А ми на додачу ще й качатко, а на літо — пухнасте дівчатко!

Побажання линули за побажаннями, останнім дарував дядько Корній:

— А я вам дарую хліба й солі, радянську монету, щастя доволі. Та ще дарую, дітки, тільну телицю!.

ВУВ ЛІД на річці та й розтав. Туман з'їв сніги — і знову зачорніло всюди. Майже шодня йшли дощі — і всюди непролазна багниака... Одного похмурого дня в старій фуфайці, в гумових чоботях, запнута великою хусткою до режисера, вчителя української літератури, прийшла Ксєня.

— Книжку вам принесла.

— Яку книжку?

— Не буду я вже грати Наталку, шукайте іншу дівчину...

Вчитель аж зблід від подиву: Як? Чому? Що це вона надумала? Хіба ж можна отак говорити? Це ж удар по роботі гуртка, йому удар.

— Подумайте, Ксєне, що ви робите?

Ніби нічого не чула, повернулася і вийшла із хати, несучи у серці невимовну тугу.

НАД ЛИСТОМ

Сплутала рядки рука старенька,
Букви роз'єднала сліпота.
Мабуть, хвилювалась дуже ненька,
Сина поспішала привітати...

Слід сьозинок... «Дякуем за гроші,
Ти їх вислав з перших, трудових...»
То навіщо ж пишете, хороші,
Щоб не прислав я більше їх.

«...Вже сестра видужувати стала,
Та для нас і пенсії хватат.
Ми учора цілу ніч не спали,
Думали про тебе... Як ти там?...!»

За вікном дзвенить під вітром гілля,
Сніг по шибці ледь зашерехтів.
«...Чим прислати нам, собі б вугілля
Чи вдягнутись тепле щось купив...»

Тісно, як теплу, в кімнаті стало,
Сніг — не сніг, а з яблунь пелюстки...
«...Вибач, синку, написала мало...»
...Я цілую сплутані рядки.

Анатолій ЧАЛИЙ,
робітник.

м. Кіровоград.

Скільки рік зустрічається різних!
Та в якому б краю ти не був,
Як поглянеш на карту Вітчизни,
То шукаєш Південний наш Буг.

І в думках, що, мов хвилі, іскряться,
Ти в дитинство вернись назад,
У той край, де хліба колосяться
І сія гідроелектричних каскад.

Тут все миле таке і знайоме,
Дорогий кожен куцік тобі.
Як приїдеш, буває, додому,
Ходиш кланятись кожній вербі.

Тут, лиш тільки навчившись читати,
Ти зубилом всі скелі списав.
А пізніш, як ходили в десятий,
Ти ще й інше ім'я написав...

Радо йдеш, де шумить колосся
Я над рікою синіє блакити...
Та це все, ох, нелегко далось,
Не завжди так співали пташки.

Пригадай, як весною бурхливий
Буг рає кригу, жене з берегів,
Так лавина народного гніву
Гнала звідси всіх зайд-ворогів.

Є могили святі понад Бугом.
Хтось не встиг долюбити... Лежить...
І за цього загиблого друга
Ти поклявся любити і жить.

Мусиш ти стерегти чисте небо,
Велич днів і красу вечорів.
Це сам Буг промовляє до тебе
Піонерським костром на горі.

Скільки рік зустрічається різних!
Та оту, де родивсь, не забудь.
І коли ми говорим: Вітчизна,
Ти пригадаєш рідний наш Буг.

Андрій МАЄВСЬКИЙ,
вчитель.

с. Салькове
Гайворонського району.

У рідному місті

Йду. Не вулиця — цех робітничий,
Силі розуму — шлях і розгін.
Кожен дім, мов співає, мов кличе,
Лине в небо громадами стін.
Вгору краї знялись урочисто,
Всюди в праці юнацький запал.
Будівельники рідного міста
За кварталом будують квартал.
До цеглини цеглина — рядами...
Десь під сонцем, як сонце, сама,

Комсомолка у спірці з вітрами
Ім назустріч стіну підійма.
«Будь здорова!» — гукни — не долине,
Лиш хустину вітрець розвіва...
До цеглини лягає цеглина,
Наче в пісню хорошу — слова.

Павло ПЕРЕБИЙНІС.

м. Ново-Українка.

Того ж вечора Іван, секретар комсомольський, бу-рею налетів на Бориса:

— Ти що, вже починаєш ревнувати?

— Кого? До кого?!

— Не прикидайся! Чому Ксєня відмовилась від участі в драмгуртку?

— Не знаю, їй-богу, нічого не знаю, Іване!.

Директор вечірньої школи, він же й викладач історії, питає Ніну, доярку, чому немає Ксєні на уроці.

— Вона переказала, що більше в школу ходити не буде.

— Що?!

— Ось і підручник історії вам повернула!

— Що ж трапилось там? Може Борис забороняє їй ходити?

— Не знаю...

Не знали... Хоч бачили, як іноді на її шовкових віях з'являлись сльози... Може тужила за своїм дитинством, за веселими днями... Може сумувала за своїми полонинами, за селом на Бориславщині...

Ніхто не міг нічого сказати. Борис втішав її, мильвав, але й він не знав нічого... Він, палкий і жадібний до роботи, механік колгоспу, більше часу пропадав на полі, на фермах, на електростанції...

І сама Ксєня не розуміла, що сталося з нею... До-сі була вільна, як пташка, а тепер не мала жодної зайвої хвилини. Де вже там до гуртка і школи, коли буває так, що немає часу й поїсти. Вранці прокидалась, готувала сніданок та так і лишала його, бігла на ферму, доїла корів і знову поспішала додому, бо й вдома у корови знайшлося телятко і його треба поїти, доглядати. А в обід і ввечері — знову вирушай на ферму.

Минуло небагато часу, а Ксєню ніхто б не пізнав. Вона була такою ж, як і колись гарною, але схудла, і усміх зник, і у карих очах згас вогник, і ніби змер-ла її пісня...

ЕРНУВСЯ Борис з роботи похмурий, непривітний. Темніла ніч. Надворі йшов дощ, шумів вітер і якось сумно скрипіла віконниця.

Ксєня у біленькому ситцевому платті, з тугими косами, стояла біля

грубки. У грубці палахкотів вогонь, кидав спалахи на її змарніле обличчя.

Вона повернулася до Бориса і усміхнулась:

— Впав десь на дорозі? Роздягайся, я води он нагріла.

— Зачекай, Ксєне, з водою... Я з тобою хотів поговорити... Скажи мені правду: ти жалілась секретареві партійної організації?

Стривожено хитнула головою:

— Ні!

— Так чому ж він напався на мене? Чому ляв?

Що ж тобі недоброго зробив?!

Стрепенулась, глянула на нього з ляком. Що надумав він? Може лихе, щось чорне?

А він кидав їй грікі докорі:

— Я ж пилиночці не давав на тебе впасти, я ж... А він обвинувачує мене, це, каже, ти вбив її пісню.

До чого тут пісня?

— Борисе, Борисе, — схопила його за руку, глянула в очі, поривиста, гаряча. — Ти послухай мене... Я так не можу, хіба я наймичка, щоб ото дома коло корови, коло хазяйства упадати, мені більше життя немає. Я так зів'яну... А кому потрібне сухе бадилля?

Дивився на неї з подивом, не розуміючи нічого.

— Все скажу, любий, нічого не втаю. Бо ти ж мені найдорожчий...

Він слухав — і все вище підіймав свою голову.

Засміявся, пригорнув її до грудей, поцілував у уста:

— Так чому ж ти раніш не сказала мені нічого? Я думав, що ти так хочеш, що тобі все подобається.

— Я не хотіла образити тебе...

— Ясно, Ксєнечко, мое сонечко... Води, Ксєне, гарячої, чистої дошової води!.

ОЧИНАВСЯ день. На чисту безхмарну голубинь випливало сонце.

Бригадир ферми гукнув з дверей:

— Ксєне, до тебе гості!

В білому халаті, весела, жартівлива, вибігла на поріг і сплеснула руками:

— Йой! Це ти, Борю?

— Я, я! Привів корівчину. Приймай у свою групу, ти вже її добре знаєш.

Іван, секретар комсомольський, негодився якраз у цю мить:

— Що це ти, механіку, за налігач взявся?

— Та от, бачиш, — лукаво підморгнув Борис, — ми з Ксєнею маленьку революцію в особистому житті зробили. Хочу, Іване, щоб знову гуцулка Ксєня заспівала на повний голос!..

Ксєня засміялась.

...А дощ ішов. Захмурилось ще з обиду. Чорніла ніч. За партою сиділа Ксєня і старанно в зошит записувала план уроку. Вчитель історії враз обірвав свою розповідь — в двері хтось несміло постукав. Підійшов, розчинив їх — на порозі стояв учитель літератури:

— Вибачайте, колего. Я б вас просив нагадати Ксєні, що завтра у нас репетиція. Почнемо працю над п'єсою «Ой, у полі нивка...»

Ніби писала, а все чула. В душі сміялась. Бачила й гори свої, бачила й нивку у полі, з якої видно далеко-далеко.

Микола СТОЯН.

с. Панчево
Ново-Миргородського району.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

22 січня 1961 р., 3 стор.

Кімната-музей В. І. Леніна

При Кіровоградському палаці піонерів відкрито музей В. І. Леніна. Його організували самі піонери. Старанно збирали вони матеріали про життя і діяльність дорогого вождя. Велику допомогу школярам подали старі більшовики, яким випало щастя зустрічатися з Іллічем.

Є в музеї і свій директор. На цю посаду призначили одного з найактивніших організаторів Сашу Сергієва, семикласника Кіровоградської середньої школи № 18.

Все тут привертає увагу відвідувачів. Особливо подобаються всім красиві макети, будинку, де провів дитячі роки Ілліч, Кремля, Мавзолея. Виготовили їх учасники гуртка «Умілі руки», уч-

ні шкіл №№ 4, 19, 21. Хороше оформлені альбоми, які подарували музею піонерські дружини шкіл №№ 18, 10, 7 та інші.

Цікаво ведуть розповіді про життя вождя піонер-екскурсоводи. Ось Лена Мисник, семикласниця школи № 18, проводить екскурсію з першокласниками цієї ж школи. Вони з задоволенням слухають дівчинку. Лена розповідає про життя маленького Володі Ульянова. Діти уважно вслухаються в кожне слово піонерки.

Сюди приходять не тільки школярі. Нещодавно тут побували вчителі з районів області та

студенти Кіровоградського педагогічного інституту. І всі вони задоволені цією невеликою кімнатою-музеєм, організованою піонерами.

Незабаром музей поповниться новими експонатами.

Нині юні фотолюбители виготовлять великий альбом з фотографіями, які розповідатимуть про вулицю нашого міста, що носить ім'я любимого вождя.

Л. КОВАЛЕНКО.

Старт

Старт Василя ЛИТВИНЕНКА

ВДАЛО розпочав новий рік юний спортсмен Кіровограда Василь Литвиненко. На початку січня він вийшов переможцем юнацьких змагань з фехтування на першість республіканської ради товариства «Спартак», які відбулися в Харкові.

Кіровоградець у числі найсильніших поїхав у Москву, де на всесоюзних змаганнях спартаківців за-

хищав спортивну честь України. І тут він продемонстрував високу майстерність. Серед юних рапіристів Литвиненку не було рівних.

Тепер на грудях талановитого фехтувальника золотом виблискує жетон чемпіона країни серед юних спартаківців. Центральна рада товариства «Спартак» нагородила його цінним призом і дипломом.

М. ЛАВРИНЕНКО.

ПЕРЕМОГА Олександрійців

У Кіровоградському спортивному залі ДСТ «Авангард» відбулися відбірні змагання з баскетболу між класиками дитячих спортивних шкіл Олександрії Кіровограда. Першими зустрілися команди дівчат. Обидва тайми проходили при перепаді баскетболісток міста гірників (тренер Анатолій Новиков) і закінчилися на їх користь з рахунком 54:24.

Несподівано гру продемонстрували і юнаки Олександрії. Вони перемогли хазяїв майданчика з результатом 41:31.

В Олександрійському палаці спорту відбулася зустріч цих шкіл з волейболу. З однаковим рахунком 3:0 перемогли дівчата і юнаки Олександрії.

В. ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ.

На першість міста з класичної боротьби

У Бобриньському районному Будинку культури відбулося змагання на особисту першість міста з класичної боротьби. В змаганнях взяли участь спортивні колективи сільськогосподарського технікуму, колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС та середньої школи № 2. Зал, де проходили змагання, був переповнений глядачами.

Перші місця у своїх вагових категоріях зайняли І. Многолітній, В. Рак, М. Школенко, А. Орленко, І. Когут та Л. Мельниченко.

Учасники-переможці нагороджені грамотами районної ради Союзу спортивних товариств і організації.

Л. ДІДЕНКО,
головний суддя змагань.

СТАРОРУСЬКЕ МІСТО ІВАН

Рештки староруського міста Іван виявили археологи на узбережжі Дніпра на південь від Києва. Всі знахідки, повідомив начальник експедиційного загону Інституту археології Академії наук УРСР В. К. Гончаров, стосуються XII, першої половини XIII століть, тобто того часу, коли за даними староруського літопису за 1151 рік існувало це місто.

В XII столітті, в період міжусобної боротьби князів за Київ, Іван-город був фортецею. Однак встановити, де саме він знаходився, дослідникам довго не вдавалося. Наявні літописні дані давали змогу лише приблизно визначити ділянку узбережжя Дніпра між стародавніми містами Витичів і Заруб завдовжки в кілька кілометрів.

Відшукати рештки староруського міста археологам допомогла збережена в народі з давніх часів назва урочища Іван-гора, розташованого поблизу Ржищева. При проведенні тут розкопок було знайдено городище. На окремій горі містився кремль, оточений ярами. На штучно насипаному земляному валу, який проходив біля кремля, дослідники виявили ряд дерев'яних зрубів чотирикутної форми.

По слідах пожежі на городищі можна припустити, що місто було зруйноване під час татарської навали в 1240 або 1241 роках і з того часу припинило своє існування. В цьому році розкопки стародавнього міста тривають.

(РАТАУ).

Іхні дивацтва

ПРО ЖОРСТОКІСТЬ буржуазного спорту писалося вже багато. Деякі з повідомлень, які публікуються з цього питання в пресі, настільки неймовірні, що часом здаються вигадкою. Американець Тім Ділл виконує свій акробатичний трюк не

на землі, а в повітрі. Зв'язаний по руках і ногах, обмотаний ланцюгом, він висить сторч головою під вертольотом. У цьому положенні Ділл повинен звільнитися від своїх пут, що виконує за 105 секунд. Після цього акробат розклянується з публікою, охопленою нервовим тремтінням.

Але чи завжди щастя сприятиме Тіму Діллу? «Вибрана» публіка у фешенебельному готелі в Акупулько (Мексика) любить попивати коктейлі на терасі, що розкинулася над бурхливим водопадом. За двадцять доларів відвідувачі готелю можуть помилуватися захоплюючим видовищем. Молоді мексиканці за цю плату їмдаються у вируючий водопад, що стрімко мчить між гострими скелями і... здебільшого вибираються живими на берег. Розірвана шкіра чи поламане ребро тут в рахунок не йдуть.

3-за шматка хліба

Фото О. ГАЙКА.

Задача Л. М. ТОЛСТОГО

Видатний російський письменник Л. М. Толстой був великим любителем арифметики. Він часто сам складав цікаві задачі, які, на

перший погляд, здавались складними, а насправді могли бути розв'язані найпростішим способом. Ось одна з таких задач. Вона була запропонована на вечорі у Л. М. Толстого гостям, які дали на неї найрізноманітніші відповіді, що дуже забавляло господаря.

«Хтось прийшов в магазин і купив капелюх, ціна якого була 10 карбованців. Покупець дав продавцю 25-рубльову асигнацію. У хазяїна магазину не виявилось здачі, і він послав до сусіда розмінити гроші. Сусід розміняв, і покупець одержав капелюх і 15 карбованців здачі. Коли покупець пішов, прийшов сусід і заявив, що 25-рубльовка фальшива. Хазяїн віддав сусіду 25 карбованців замість фальшивих. Треба дізнатися, скільки хазяїн магазину поніс збитку?»

Яка ж правильна відповідь?

ШАРАДИ

1. Мене орють і засівають, Пісні чудесні співають. А зміниш букву голосну — Я води в море понесу.

2. Я містом-курортом зовусь, А букву заміниш — по морю помчусь.

Пригадай географію

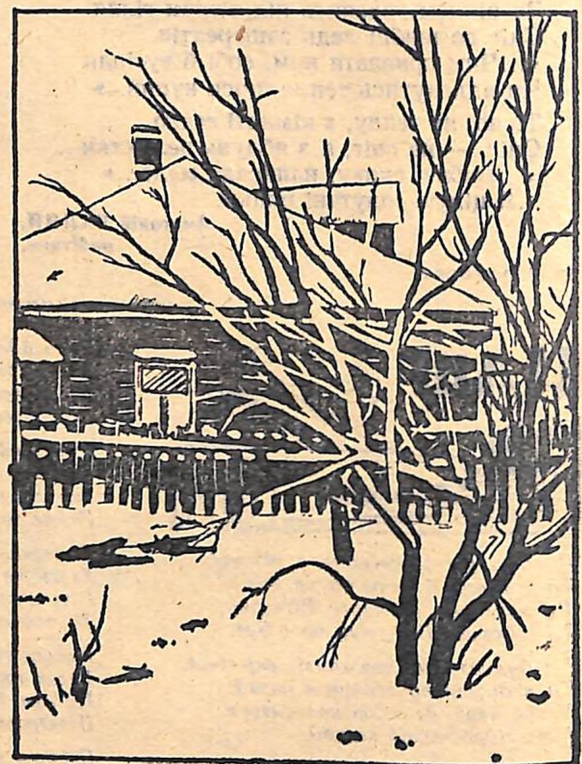
1. Яка держава має одноименну назву з рікоюю?
2. Яке місто Радянського Союзу носить назву безстрашної птиці?
3. В Європі є ріки, назва яких складається з двох букв. Які це ріки?
4. У якому морі немає ніякої рослинності і риби?
5. Скільки ви знаєте міст СРСР, у назві яких є по чотири букви «А»?
6. У яких трьох державах територія розміщена в двох частинах світу?
7. Назвіть чотири моря, у назві яких згадується той або інший колір, а п'яте море — різнокольорове?
8. У назві якої ріки чути три ноти?
9. Який материк розташований у двох півкулях?
10. Який найбільший у світі льодовик і де він знаходиться?
11. Які ріки нікуди не впадають і закінчуються в сухому піску?

ВІДПОВІДЬ

на ребус, вміщений в номері за 13 січня 1961 року

СИЛА ПАРТІЇ НЕЗМІРНА, БО НАРОДУ ВОНА ВІРНА

Першими правильну відповідь прислали студентка Олександрійського педучилища Т. Лазаренко, слюсар-ремонтник заводу «Червона зірка» О. Дьомін, читачі нашої газети з м. Кіровограда В. Цигановська, А. Касян, Р. Гончар.

Зима.

Мал. Л. БОНДАРЯ.

Сьогодні в театрі і кіно

Український музично-драматичний театр ім. М. Л. Кропивницького. «ІРКУТЬКА ІСТОРІЯ». Початок о 12 год. дня і 7 год. вечора.

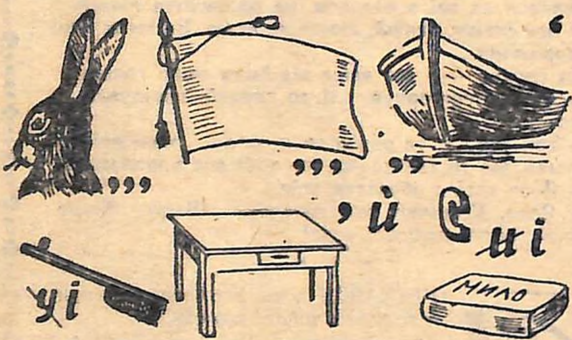
Кінотеатр «Сивашець». «ОЛЕКСА ДОВБУШ».

Кінотеатр імені Дзержинського. «ОЛІВЕР ТВІСТ». Додаткові кінофільми «ВОНИ З КЛУНАСУ» і «НА КРУЧАХ ДНІПРА».

Кінотеатр «Мир». Для дітей — «МУРЗИЛКА НА СУПУТНИКУ». Широкоекранний кінофільм «ПІДСТУПНІСТЬ І КОХАННЯ».

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Ребус

Склала читачка газети Світлана Чубукіна з с. Ганівки, Рівнянського району.

З ЛАСО НА КРОКОДИЛА

Чи знаєте ви історію легкої, гарної жіночої сумочки з крокодилячої шкіри?

У жаркі літні дні, коли лагуни болота і протки острова Маражо, що лежить у гирлі Амазонки, дуже міліють, в них збирається велика кількість кайманів, яких місцеве населення називає жакаре.

В цей час власники підприємств по вичинці крокодилячих шкір, з яких виготовляються жіночі туфлі й сумочки, портфелі та портмоне, наймають індіанців-бідняків з племені лабатос для полювання на жакаре.

Неподалік від лагуни мисливці розбивають табір. Найбільш досвідчені і сміливі з них прямиють до берега. Дочекавшись, коли з води з'явиться голова крокодила, один з мисливців з дивовижною точністю навідає на неї ласо і з допомогою інших індіанців починає тягнути тварину на берег. Це не так просто. Жакаре відчайдушно чинить опір, б'є по воді своїм могутнім хвостом, алобно ринить.

Нарешті тварина витягнута з води. В цей момент вона стає особливо небезпечною. Ши-

року розкривши пащу, всіяну великими й гострими зубами, жакаре намагається схопити мисливця і загрозливо розмахує хвостом, удар якого може вбити людину.

Але ласо все тугіше стаскує шию. І ось з піною у роті кайман, спираючись на хвіст, стає дибки. В цей момент мисливець повинен точним ударом сокирою по голові вбити жакаре, раніше ніж тому владиться звільнитися від ласо. Ця операція вимагає найбільшого уміння і холонокровності.

З убитих тварин зразу ж знімають шкіру.

Повільно рухається караван мисливців. Індіанці задоволені: здобич багата, і ніхто на цей раз не постраждав. Хто-хто, а вони добре знають ціну крокодилячої шкіри. Скільки в їхньому поселенні молодих людей втратили в сутичках з жорстокими і підступними жакаре руку або ногу, а скільки сімей залишилось без свого годувальника.

Така ось передісторія сумочки з крокодилячої шкіри.

С. КУХАРЕНКО.

Газета виходить грічі на гайдень: у середу, в'ятимшо і неслаю.

Адреса редакції м. Кіровоград, вул. Луначарського 36. Телефони: редактора — 1-42, відповідального секретаря — 6-40, відділів — 6-24.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

БК 00610.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова обласного видавництва, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Зам. № 451.